

Бібліографічний опис:

[Від редакції] (2024) До ювілею талановитої театрознавиці. *Народна творчість та етнологія*, 2 (402), 6–7.

[Editorial] (2024) On the Occasion of the Anniversary of a Talented Theatre Studier. *Folk Art and Ethnology*, 2 (402), 6–7.

© Видавництво ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України, 2024. Опубліковано на умовах відкритого доступу за ліцензією CC BY-NC-ND (<https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/>)

ДО ЮВІЛЕЮ ТАЛАНОВИТОЇ ТЕАТРОЗНАВИЦІ

Олена Володимирівна Зінич народилася 22 червня 1959 року в Одесі. З дитинства її життя було пов'язане з музикою: закінчила музичну школу в Києві, з відзнакою Київське музичне училище ім. Р. М. Глієра (1990), а потім вступила на історико-теоретичний факультет Київської державної консерваторії. Викладала теоретичні дисципліни в музичних школах столиці, працювала викладачем на кафедрі теорії та історії музики в Київському педагогічному інституті ім. М. П. Драгоманова (1991–1993). Упродовж 1993–2001 років була музичним редактором Центру музичної інформації Національної спілки композиторів України, поза-

штатним оглядачем відділу культури газети «Правда України». У 2001–2004 роках – пошуквачка на кафедрі історії зарубіжної музики Національної музичної академії. Захистила кандидатську дисертацію «Пластичність у балетній музиці Равеля (в аспекті взаємодії мистецтв)» (2004), значно розширивши зміст цього дослідження; у 2009 році видала однойменну монографію, що стала помітним внеском у розробку проблем інтермедіальності в сучасному вітчизняному мистецтвознавстві. Природа пластичності в роботі розглядається в широкому художньо-естетичному та культурологічному контексті, що дозволяє – крізь призму творчості Равеля – розкрити взаємопроникнення музики, танцю, пантоміми та осмислити роль пластичності як інтегративного фактора зближення й синтезу мистецтв.

В Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології ім. М. Т. Рильського НАН України Олена Володимирівна прийшла у 2025 році, будучи вже зрілою дослідницею і маючи значний досвід роботи у сферах музикознавства, педагогіки та журналістики. І відразу завоювала авторитет у колективі як перспективний, кваліфікований фахівець і доброзичлива, інтелігентна людина. З нашим Інститутом її єднали також родинні зв'язки: раніше тут працювали батьки пані Олени – Світлана Георгіївна і Володимир Тихонович Зіничі. Мати Олени Володимирівни, кандидатка музикознавства, протягом 1957–2005 років була спочатку молодшою, потім старшою науковою співробітницею відділу кінознавства, авторкою численних праць з історії та теорії кінематографа. Батько, кандидат історичних наук, пройшов шлях від молодшого наукового співробітника до завідувача відділу етнографії, заступника директора ІМФЕ з наукової роботи.

О. Зінич є авторкою 60 наукових праць. Крім монографії, вона написала чотири розділи для колективних монографій, значну кількість статей для наукових періодичних видань.

Її дослідницькі інтереси зосереджені на процесах взаємодії музики і «мистецтв руху», феномені пластичності, тенденціях розвитку зарубіжного (французького, японського тощо) та українського балету, діяльності видатних хореографів ХХ–ХХІ ст. Спочатку Олена Володимирівна працювала у відділі театрознавства, тепер – у відділі екранно-сценічних мистецтв та культурології. Крім суто наукових праць, їй належить понад 100 публікацій, присвячених проблемам балетного та оперного мистецтва, у періодичній пресі («День», «Культура і життя», «Голос України», «Українська музична газета» та ін.).

Олена Володимирівна – член Національної спілки композиторів України, Національної спілки театральних діячів України (і голова її первинного осередку в ІМФЕ), Міжнародної асоціації «Жінки в музиці». Виконувала обов'язки вченого секретаря спеціалізованої ради по захисту дисертацій; багато років бере участь у журі секції «Мистецтвознавство» в конкурсах робіт учнів-членів Малої академії наук. Як бачимо, ювілярка успішно поєднує наукову роботу з громадською діяльністю. Вона завжди сумлінно та відповідально ставиться до завдань керівництва. Майже всі театрознавчі роботи (дисертаційні та планові) потрапляють до пані Олени на рецензування.

І тут Олена Володимирівна виявляє – поряд із властивою їй доброзичливістю – принциповість і прискіпливість, дає цінні поради, допомагаючи авторам значною мірою вдосконалити тексти.

Сьогодні О. Зінич – у розквіті своїх творчих сил. Побажаємо нашій красивій, талановитій і добрій колезі здоров'я, нових успіхів, творчого натхнення і миру.

Колектив ІМФЕ ім. М. Т. Рильського НАН України

Надійшло / Received 23.05.2024

Рекомендовано до друку / Recommended for publishing 11.06.2024